

Отчет

Визита Турция

От Мария Иванова

Едва ли ще успея да предам всички чувства и емоции от преживянето си в Турция, но ще се опитам. Беше едно незабравимо преживяване което пожелавам всеки да изживее и което аз лично ще помня цял живот! Искам да започна от там, че благодаря на всички страхотни учителки които бяха с нас и постоянно ни угаждаха, разрешаваха всеки наш проблем и се съобразяваха с капризите ни, благодаря и че бях част от този невероятен проект, макар и късно да го осъзнах, но се радвам, че все пак взех участие в него. Е така се стекоха обстоятелствата, че бях избрана да замина за Турция, както и стана, заедно с Георги, Габриела, Христина, Петя и Ани, едни прекрасни хора, на които опознах и хубавите и лошите черти, прекарахме незабравими мигове заедно и създадохме приятелства. Да започна и с съществената част на разказа. Заминахме на 31 май сутринта към 9 часа, всички се събрахме на летище София, направихме си безброй снимки и селфита, тагнахме се в Фейсбук, защото без това не може и минахме на проверка. Всичко мина нормално и самолета вече можеше да отлети. Чакаха ни два полета, първият беше от София до Истанбул, той траеше доколкото си спомням час и половина, бяха ни предоставени всякакви удобства, храна и всички неща от които се нуждаехме. След като кацнахме благополучно в Истанбул, имахме един час до следващия полет, отново минахме всякакви проверки без проблем и беше време за втория полет от Истанбул до Измир. Този полет беше още по кратък, около 45 мин., но всичко мина нормално и вече бяхме в Измир. Там ни чакаше човек от проекта, той ни пое и отведе в бусче което след един час път ни закара в нашия четири звезден хотел, на име Айдън парк хотел! Часът беше 2 и половина, това добре си спомням, имахме време до 5 часа да се настаним в хотела, защото след това ни чакаше дълга разходка из града. Пригответихме се, преоблякохме се и бяхме готови. Срещата ни беше долу в сепарето на хотела. Когато всички се събрахме, вече можеше да тръгнем. Беше една невероятна разходка из много красивия град, а след това и вкусна вечеря в едно ресторантче навън. Всички ядохме превъзходни макарони и нямаше някого да не си ги изяде, направо да си оближеш пръстите! След вечерята хапнахме сладолед на улицата и вече беше станало време да се прибираме към хотела. Прибрахме се с Габи в нашата стая 808, която беше на последния осми етаж. Имаше лек купон, защото се бях разлигавила и към 12 и нещо заспахме.

На следващата сутрин станахме в 7, оправихме се и слязохме на закуска. Имахме осигурена шведска маса и аз добре се възползвах от това :Д после цял ден не бях гладна :д:д Днес трябваше да отидем в училището, да се запознаем с децата, затова ни чакаше нашето бусче пред хотела и след 20 мин някъде, вече бяхме пред училището. То се

намираше в градчето Инкирлиова. Когато пристигнахме се запознахме с всички учители по английски, а след това и с децата. Отначалото ме беше малко срам, но после се поотпуснах и започнахме да си комуникираме на английски. След това ни разведоха да разгледаме училището. Имаха две сгради и физкултурен салон. После ни поканиха в една стая и ни почерпиха с турско кафе, чай и сладки. Запознахме се и с директора на училището, мил човек, но не знаеше английски и не можеше да си говорим с него. След това всички заедно отидохме да се запознаем с кмета на града, страхотен човек, много приятен и знаеше английски доста добре. Той също така ни почерпи с нещо за пиене и на всяко дете даде подарък с неща, които района в който се намирахме произвеждаше, много ми харесаха! Прибрахме се в хотела, имахме лека почивка и отново тръгнахме на разходка из града, но този път с цел- шопинг. Добре напазарувах, както за мен, така и на всички близки и приятели взех подаръци. Вечерта отново вечеряхме в ресторантчето, но този път не ядохме макарони, а отворен дюнер, също беше много вкусен. След това отново се прибрахме в хотела и легнахме да спим, че сутринта пак трябваше да станем рано.

2 юни: Денят отново беше започнал с закуска в хотела и бусчето ни чакаше пак отвън. Отидохме пред училището и имахме събрание в салона, в едната от сградите. После трябваше да потеглим на дълъг път към един много известен град на име Памуккале. За два часа и половина бяхме пристигнали и нашата разходка започна из едни останки от древния Римски град на име Афродизиас. Но първо ни заведоха на обяд, отново храната беше страшно вкусна. Разходката след това също беше много хубава, но и доста уморителна, защото беше страшна жега. След това ни заведоха и в древния басейн на Клеопатра, но не се къпахме защото беше доста скъп входа, а и не си носехме бански. От там отидохме да разгледаме и самата забележителност в Памуккале- уникална гледка и красота! Малко по- късно трябваше да се връщаме към Айдын, защото отново ни чакаше дълъг и изтощителен път. Пристигнахме към 10 и нещо в хотела и бързо се оправихме за лягане.

3 юни: На третият ден планът беше цял ден да прекараме в училището. Започнахме с представянето на последният седми етап от проекта. Всички се справиха добре, но нашето беше най- хубавото :Д След това ни бяха приготвили една забавна игра. Бяхме разделени на четири отбора и трябваше да отговаряме на въпроси свързани с проекта, а които отбор сгрешеше трябваше или да пее, или да танцува, ако не го направеше, трябваше да отстранят някого от отбора. Играта беше доста забавна, но накрая спечелиха два отбора, защото бяхме без грешки, в единия бях аз, а в другия Георги и Петя. Наградиха ни нас победителите с медали и играта приключи. След това ни заведоха на обяд, защото всички бяхме огладнели вече. Ресторантът беше навън сред природата, голяма красота, затова си направихме и много снимки, хубаво се наядохме и отново с бусчето ни върнаха в училището. Там избрахме, след големи дебати снимката на проекта между 60, оказа се обаче, че с равен брой снимки са две, една от които беше правена от ученик в нашето училище. После ни заведоха в техния мол, за да разгледаме изложба на картини, които са рисувани от деца в тяхното училище. Картините бяха доста красиви! След това имахме и свободно време в мола за разходки и отново за пазар- отново добре напазарувах :Д Прибрахме се в хотела и така приключи нашият трети ден!

4 юни: Четвъртият и последен ден с децата мина доста емоционално. Започна като първо отидохме в училището и ни пуснаха клипче с снимки от целия проект, което

доста ни разчувства :д лично аз се разплаках. После ни наградиха и с грамоти за участието ни в проекта. Имахме свободно време за игри, спорт и да си поприказваме, но първо ни дадоха едно дневниче в което всяко едно дете и учител трябваше да напише някаква мисъл свързана с проекта. Аз бях първа между другото ;д Написах каквото мислех и излязох на двора да играем на волейбол. След обяд ни заведоха на изложба на всички 60 снимки от проекта, хапнахме нещо и се снимахме. От там автобусът ни взе и отпътувахме за Кошадасъ. След половин час път бяхме на морето и имаме отново почивка да се разходим, разгледахме малко от курорта, купихме си сувенири, сладолед и отидохме на плажа за малко, след което беше станало време да се връщаме там от където ни оставиха, за да вечеряме всички заедно. Ресторантчето беше много хубаво, добре хапнахме и се посмяхме :д Малко по- късно ни заведоха на плажа и там всички заедно танцувахме и се забавлявахме, след което дойде най- гадната и тъжна част да се сбогуваме. След доста прегръдки, целувки и сълзи отпътувахме обратно за последната вечер сън в Турция!

5 юни: Последния ден хубаво се наспахме, закусихме и оправихме багажите, защото беше време да се връщаме обратно в нашата мила родина България! Отново ни чакаха два полета. Първият полет до Истамбул доста закъсня, някъде с час и половина и имаше опасност да изпуснем вторият полет, но за наше щастие бяха отменили полета с час и успяхме да го хванем. Прибрахме се благополучно в София към 10 и половина. Там ме чакаше най-добрият ми приятел който много ми липсваше, взе ме и се прибрах къщи. И така приключи това незабравимо пътуване до Турция, за съжаление и самият проект, но се надявам скоро да има нов и аз отново да участвам в него!